

NO PUTEKĻIEM LĪDZ ZVAIGZNĒM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Dan 12. nodaļa, Rm 8:34, Lk 10:20, Rm 8:18, Ebr 2:14, 15; Jņ 14:29, Atkl 11:3.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet sapratīgie mirdzēs kā debesjuma spožums, un tie, kas daudzus veduši pie taisnības, kā zvaigznes mūžīgi mūžam” (Dan 12:3).

Daniēla grāmata sākas ar to, ka Nebukadnēcars iekaro Jūdu un aizved gūstekņus uz Bābeli. Turpretī tā noslēdzas ar Mihaēlu, kas ceļas, lai atbrīvotu Dieva ļaudis no gala laika Babilonijas. Tātad ar Daniēla starpniecību tiek parādīts, ka beigās – pašās beigās – Dievs visu izdaris Saviem ļaudīm par labu.

Mēs arī redzējām, ka Daniēls un viņa biedri paliek uzticīgi Dievam un parāda neatkārtojamu gudrību pārbaudījumos un izaicinājumos, ko viņi piedzīvo gūstniecībā. Līdzīgi, piedzīvojot pārbaudījumus, arī Dieva ļaudis paliks uzticīgi, īpaši “bēdu laikos, kādi vēl nav bijuši, kamēr vien dzīvo tautas” (Dan 12:1). Līdzīgi Daniēlam un viņa draugiem Bābelē, viņi parādīs gudrību un izpratni. Viņi piedzīvos ne tikai gudrību kā personīgu tikumu, bet būs nodevušies šai gudrībai, lai arī citus vestu pie taisnības. Daži mīrs vai tiks nogalināti un tādējādi atgriezīsies pišļos, bet viņi pēcgalā tiks uzcelti mūžībai. Kā saka Bībeles pants: “Un daudzi no tiem, kas dus zemes pišļos, uzmodīsies: citi mūžīgai dzīvībai, citi mūžīgam negodam un kaunam” (Dan 12:2).

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 28. martā.

Mihaēls, mūsu Valdnieks

Izlasi Dan 12:1. Kas izmaina vēstures gaitu laika galā? Kā Rm 8:34 un Ebr 7:25 palīdz mums saprast, ko šis pants nozīmē? _____

Līdz šim katra nodaļa ir iesākusies ar pagānu tautas valdnieka pieminēšanu. Dan 12. nodaļa līdzīgi sākas ar valdnieku, bet atšķirībā no citām nodaļām valdnieks ir dievišķs vadītājs, kas ceļas, lai atbrīvotu Dieva ļaudis no ienaidnieka rokām.

Ieskatoties mūsu Dan 10. nodaļas pētījumā, Mihaēls ir tā pati varenā Debesu būtne, kas parādās Daniēlam pie Tigras upes. Šeit Viņš parādās kā Dieva ļaužu Debesu pārstāvis. Viņš arī citur Daniēla grāmatā parādās kā Cilvēka Dēls (Dan 7. nodaļa), pulku Vadonis (Dan 8. nodaļa) un svaidītais Valdnieks (Dan 9. nodaļa). Tādējādi Mihaēls, kura vārds nozīmē “kas ir līdzīgs Dievam?”, nevarētu būt nekas cits kā pats Jēzus.

Ir svarīgi atzīmēt Mihaēla iejaukšanās laiku. Saskaņā ar Dan 12:1 tas notiek “tajā laikā” (Dan 12:1). Šis izteiciens attiecas uz laiku, kas minēts Dan 11:40–45. Šis ir laika periods, kas sniedzas no pāvesta krišanas 1798. gadā līdz augšāmcelšanai laika galā (Dan 12:2).

Divi svarīgi Mihaēla darba aspekti varētu būt saistīti ar vārdu “celsies” Dan 12:1, lai aprakstītu Viņa darbību. Šis vārds galvenokārt saistās ar militāru nozīmi. Tas parāda, ka Mihaēls darbojas kā militārs vadītājs, kas pasargā Savus ļaudis un vada viņus īpašā veidā pēdējo lielās cīņas posmu laikā.

Otrkārt, vārds “celsies” norāda arī uz tiesas vidi. Mihaēls “ceļas”, lai būtu advokāts Debesu tribunāla priekšā. Kā Cilvēka Dēls Viņš nāk Laiku Vecā priekšā un pārstāv Dieva ļaudis izmeklēšanas tiesas laikā (Dan 7:9–14). Tādējādi Mihaēla celšanās vai stāvēšana norāda uz Viņa darba militāro un juridisko aspektu. Citiem vārdiem, Viņam tiek dota vara sakaut Dieva ienaidniekus un pilnvaras pārstāvēt Dieva ļaudis Debesu tribunāla priekšā.

Padomā par to, ko nozīmē zināt, ka Mihaēls aizstāv mūs šobrīd pat. Kādu cerību tam vajadzētu tev, grēciniekam, sniegt? _____

Ierakstīti grāmatā

Dan 12:1 runā par tiem, kas ir “ierakstīti dzīvības grāmatā”. Ko tas nozīmē? _____

Mihaēla iejaukšanās laiks ir aprakstīts arī kā bēdu laiks, kam nav līdzīga. Tas attiecas uz laiku, kad Dieva Gars tiks atņemts dumpīgajiem cilvēkiem. Tad septiņas pēdējās mocības kā Dieva dusmu izpausme pret tautām izliesies pār gala laika Babiloniju (Atkl 16, Atkl 18:20–24), un tumsas spēki tiks palaisti pasaulē. Kā Elena Vaita raksta par šo laiku, “sātans liks nākt pār zemes iedzīvotājiem pēdējām lielām bēdām. Kad Dieva eņģeļi vairs neturēs cilvēku kaislību mežonīgos vėjus, kājās tiks sacelti visi varmācīgie spēki. Visa pasaule pieredzēs sabrukumu, kas būs daudz drausmīgāks par senās Jeruzālemes bojāeju”. (“Lielā cīņa”, 614. lpp.)

Bet Dieva ļaudis šajā briesmīgajā laikā tiks atbrīvoti, jo izmeklēšanas tiesā, kas būs notikusi Debesu tribunālā, Jēzus, Debesu Augstais Priesteris, viņus būs attaisnojis un viņu vārdi būs ierakstīti tā saucamajā dzīvības grāmatā.

Lai saprastu šīs grāmatas nozīmi, mums vajadzētu paturēt prātā, ka Bībele min divu veidu Debesu grāmatas. Viena satur to vārdus, kas pieder Kungam. Reizēm tā tiek saukta par dzīvības grāmatu (2Moz 32:32, Lk 10:20, Ps 69:28, Fil 4:3, Atkl 17:8).

Papildu dzīvības grāmatai Raksti min grāmatas, kas satur ziņojumus par cilvēku darbiem (Ps 56:8, Mal 3:16, Jes 65:6). Šīs ir grāmatas, ko izmanto Debesu tiesā, lai noteiktu katra cilvēka nodošanos Kungam. Tie ir Debesu ieraksti, datu bāzes, kas satur katra cilvēka vārdus un darbus. Dažiem cilvēkiem nepatīk ideja, ka viņu vārdi un īpaši viņu darbi ir ierakstīti Debesīs. Bet, ja reiz mēs nododam savu dzīvi Kristum, mūsu vārdi ir ierakstīti dzīvības grāmatā, un mūsu sliktie darbi tiesā ir izdzēsti. Šis Debesu ziņojums nodrošina juridiskus pierādījumus visam universam, ka mēs pieredam Jēzum un līdz ar to mums ir tiesības bēdu laikā saņemt apsardzību.

Kāpēc tikai Kristus taisnība, kas mums ir piešķirta, ir mūsu vienīgā cerība tikt atrastiem “ierakstītiem grāmatā”? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā! _____

Augšāmcelšanās

Izlasi Dan 12:2, 3. Par kādu notikumu šeit ir runāts, un kāpēc, ņemot vērā, ko mēs saprotam ar nāvi, šis notikums mums ir tik svarīgs? _____

Iespējams, ka Daniēls izsaka Vecajā Derībā visskaidrāko norādījumu uz gaidāmo augšāmcelšanu. Pārdomājot šos pantus, mēs varam uzzināt kādas ļoti svarīgas patiesības. Pirmkārt, kā norāda metafora ar “miegu”, cilvēka miesā nemājo nemirstīga dvēsele. Cilvēks ir nedalāms ķermeņa, prāta un gara viens. Nāvē cilvēks pārstāj eksistēt un paliek bezapziņas stāvoklī līdz augšāmcelšanai. Otrkārt, mūsu pants norāda uz gaidāmo augšāmcelšanu kā uz pārmaiņu tam, kas notiek kā sekas grēkam. Izteiciens, kas tulkots kā “zemes pīšļi”, oriģinālvalodā Dan 12:2 skan kā “pīšļu zeme”. Šis neparastais vārdu salikums norāda uz 1Moz 3:19, uz vēl vienu vietu Bībelē, kur vārds “zeme” ir pirms “pīšļiem”. Tas norāda, ka nāves spriedums, kas tika izteikts pie Ādama krišanas, tiks atsaukts, un nāve vairs ilgāk nevaldīs. Kā saka Pāvils: “Nāve ir aprīta uzvarā” (1kor 15:54).

Izlasi Rm 8:18 un Ebr 2:14, 15. Kādu iemeslu dēļ mums nav jābaidās no nāves? _____

Nāve sagrauj un iznīcina visu, kas šeit ir. Bet mums ir dots apsolījums, ka nāvei nebūs teikšanas pār uzticīgiem ticīgajiem. Nāve ir uzvarēts ienaidnieks. Kad Kristus salauž nāves važas un ceļas augšā no kapa, Viņš izdara nāvei letālu triecienu. Nu mēs varam raudzīties tālāk par nāves laicīgo realitāti – uz augstāko dzīvības realitāti, ko mēs saņemam no Dieva Kristū. Tā kā Mihaēls “ceļas” (sk. Dan 12:1), tie, kas Viņam pieder, arī celsies. Viņi celsies no “zemes pīšļiem”, lai spīdētu kā zvaigznes mūžīgi mūžos.

Kā mēs varam gūt cerību un mierinājumu no augšāmcelšanās apsolījuma dzīves cīņu un sāpju vidū? Kāpēc reāli gandrīz nekam citam nav nozīmes? _____

Apzīmogatā grāmata

Izlasi Dan 12:4 un Jņ 14:29. Kāpēc Daniēla grāmata ir apzīmogota līdz beigu laikam? _

Pēdējās lielās grāmatas daļas noslēgumā (Dan10:1–12:4) pravietis saņem pavēli apzīmogot rulli līdz gala laikam. Ar to pašu elpas vilcienu eņģelis paredz, ka “daudzi tad skries šurp un turp, un atziņas vairošies” (Dan 12:4, NKJV). Lai gan daži Daniēla grāmatas pētnieki ir uztvēruši šos vārdus kā zinātniskā progresa paredzējumu, kas arī varētu būt ietverts, konteksts, šķiet, norāda, ka skriešana “šurp un turp” attiecas uz Daniēla grāmatu. Patiešām, paskatoties atpakaļ vēsturē, mēs varam redzēt, ka Daniēla grāmata palika neizpētīts literārs darbs gadsimtiem ilgi. To varbūt zināja un pētīja dažās vietās, bet dažas no galvenajām mācībām un pravietojumiem palika noslēpums. Piemēram, pravietiskās vēstis, kas bija saistītas ar Debesu svētnīcas šķīstīšanu, tiesu, mazā raga identitāti un darbu kopā ar laiku, kas saistīts ar šiem pravietojumiem, bija neskaidri.

Taču, sākot ar protestantu reformāciju, arvien vairāk un vairāk cilvēku sāka pētīt Daniēla grāmatu. Tomēr tikai gala laikā grāmata beidzot tika atvērta, un tās saturs atklājās daudz pilnīgāk. Kā atzīmē Elena Vaita, “kopš 1798. gada Daniēla grāmatai zīmogs ir noņemts, zināšanas par pravietojumiem ir vairojušās un daudzi ir pasludinājuši svinīgo vēsti par gaidāmo tiesu”. (“Lielā cīņa”, 356. lpp.) “18. gs. beigās un 19. gs. sākumā pamodās jauna interese par Daniēla un Atklāsmes grāmatas pravietojumiem dažādās zemes vietās. Šo pravietojumu pētījumi vadīja pie izplatītas atziņas, ka Kristus otrā nākšana ir tuvu. Neskaitāmi skaidrotāji Anglijā, Jozefs Wulfs (Joseph Wolff) Vidējos Austrumos, Manuels Lakunza (Manuel Lacunza) Dienvidamerikā un Viljams Millers Savienotajās Valstīs, kā arī daudzi citi pravietojumu pētnieki balsoties uz savām Daniēla pravietojumu zināšanām, paziņoja, ka otrā nākšana būs pavisam drīz. Mūsdienās šī pārliecība ir kļuvusi par motivējošu spēku pasaulplašai kustībai.” (“Septītās dienas adventistu Bībeles komentāri” 4. sēj., 879. lpp.)

Padomā par lielajām priekšrocībām, kādas mums ir šodien, kad varam atskatīties vēsturē un redzēt, kā šie vēsturiskie Daniēla grāmatas pravietojumi ir piepildījušies. Kā tas var palīdzēt mums uzticēties visiem Dieva apsolījumiem? _____

Gaidīšanas laiks

Izlasi Dan 12:5–13. Kā šī grāmatā noslēdzas? _____

Interesanti, ka šī pēdējā aina norisinās pie “upes” jeb Tigras – vietā, kur Daniēls saņēma savu pēdējo lielo atklāsmi (Dan 10:4). Tomēr vārds, kas šeit ir izmantots, nav parastais ebreju vārds “upe”, bet gan “ye’or”, kas parasti apzīmē “Nīlas upi”. Tas mums atgādina izešanu no Ēģiptes un parāda, ka tieši tāpat, kā Kungs izglāba Israēlu no Ēģiptes, Viņš izglābs Savus gala laika ļaudis.

Ir doti trīs pravietiskie laiki. Pirmais – “viens gads un vēl divi gadi, un viens pusgads” – atbild uz jautājumu “kad tad būs šiem brīnumiem gals?” (Dan 12:6). “Brīnumi” attiecas uz lietām, kas ir attēlotas Daniēla 11. nodaļas atklāsmē, kas ir Dan 7. un 8. nodaļas izvērsums. Ja vēl konkrētāk, šis laika periods tika minēts Dan 7:25 un vēlāk Atkl 11:3, Atkl 12:6, 14 un Atkl 13:5. Tas arī sasauca ar 1260 gadus ilgo pāvesta virsvaldību, kas ilga no 538. līdz 1798. gadam. Un Dan 11:32–35 attiecas uz tām pašām vajāšanām, tikai nav minēts to ilgums.

Pārējie divi laika periodi – 1290 un 1335 dienas – atbild uz jautājumu “kāds iznākums būs visam tam un kāds gals?”, ko Daniēls pats uzdeva linā tērptajam Cilvēkam. Abi sākas ar “dienišķo upuri” un “negantību un postīšanu”. No Dan 8. nodaļas mēs uzzinājām, ka “dienišķais upuris” attiecas uz Kristus pastāvīgajām aizlūgšanām, kas tika aizstātas ar viltus pielūgsmes sistēmu. Tādējādi šim pravietiskajam periodam vajadzētu sākties 508. gadā, kad Hlodvigs, franku karalis, pievērsās katoļu ticībai. Šis svarīgais notikums sagatavoja ceļu, lai apvienotu baznīcu un valsti, kas turpinājās cauri visiem viduslaikiem. Tāpēc 1290 dienas beidzās 1798. gadā, kad pāvestu arestēja ar Francijas imperatora Napoleona pavēli. Un 1335 dienas, pēdējais pravietiskais periods, kas minēts Daniēla grāmatā, beidzās 1843. gadā. Šis bija milleriešu kustības un atjaunotu Bībeles pravietojumu pētījumu laiks. Tas bija Jēzus nākšanas gaidīšanas un cerību laiks.

Visā Daniēla grāmatā mēs redzam divas lietas: Dieva ļaudis tiek vajāti, un Dieva ļaudis beigās tiek attaisnoti un glābti. Kā šī realitāte palīdz mums censties palikt uzticīgiem, neskatoties uz mūsu tagadējiem pārbaudījumiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Pravietojumi rāda notikumu secību, kas sniedzas līdz tiesas laika sākumam. Sevišķi tas sakāms par Daniēla grāmatu. Bet to pravietojuma daļu, kas attiecas uz pēdējām dienām, Daniēlam pavēlēja aplēpt un aizzīmogot “līdz gala laikam”. Tikai tad, kad šis laiks bija pienācis, varēja pasludināt tiesas vēsti, pamatojoties uz agrāk piepildītajiem pravietojumiem. Jo gala laikā ‘daudzi to tad izpētīs, un atziņas vairošies’. (Dan.12:4) Apustulis Pāvils brīdināja draudzi negaidīt Kristus nākšanu viņu dienās. ‘(..) jo papriekš jānāk atkrišanai un atklāti jāparādās grēka cilvēkam (..)’ (2. Tes. 2:3). Sava Kunga otro adventi ticīgie drikstēja gaidīt tikai pēc lielās atkrišanas un pēc ilgā “grēka cilvēka” valdīšanas laika. “Grēka cilvēks”, kas nosaukts arī “netaisnības noslēpums”, “pazušanas dēls” un “netaisnais”, attēlo pāvestību, kurai, kā pravietojumā iepriekš teikts, vajadzēja palikt pie varas 1260 gadus. Šis laiks beidzās 1798. gadā. Pirms šī laika Kristus nākšana nebija iespējama. Pāvils ar savu brīdinājumu aptver visu kristīgo laikmetu līdz 1798. gadam. Vēsts par Kristus otro nākšanu jāsludina pēc šī laika.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 356. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādas briesmas mums draud, ja noliekam datumus nākotnē gaidāmajiem gala laika notikumiem? Kas notiek ar daudzu cilvēku ticību, ja paredzētie notikumi nepiepildās? Kāds svarīgs pravietisks princips ir atrodams Kristus vārdos Jāņa 14:29, kam vajadzētu palīdzēt mums saprast, kā izmantot pravietojumus savai garīgajai labklājībai un izvairīties no slazda izdomāt viltus paredzējumus un tiem ticēt?

2. Kas tāds īpašs ir mūsu laikā, kas padara domu par “tādiem bēdu laikiem, kādi vēl nav bijuši,” diezgan viegli iespējamu, ņemot vērā, ka notiek nepārtraukta komunikācija, kā arī pārsteidzoši zinātniski jaunatklājumi, kas ne vienmēr nāk mums par labu?

3. Pārrunājiet savas atbildes uz pirmdienas pēdējiem jautājumiem par to, kāpēc evaņģēlijs, lielā patiesība par Kristus taisnību, ir mūsu vienīgā cerība būt “atrastiem ierakstītiem grāmatā”. Kāda būtu mūsu cerība bez tā?